

1. Pán Bůh je pří - to - men,
 Bůh je me - zi ná - mi!
 kla - něj - me se je - mu,
 Ztiš se su - cti - vo - stí,
 při - stu - puj - me s bás - ní k ně - mu!
 srd - ce, s či - stou u - pří - m - no - stí!
 On buď jen ve - le - ben,
 v Bo - hu ži - vot má - me,
 je - mu čest vzdá - vá - me.

2. Pán Bůh je přítomen! / Před ním bez přestání / nebeské se sbory klaní. / Svatý, svatý, svatý, / andělé mu pějí, / slávu jeho vyprávějí. / Těž i k nám rač se sám, / Pane, nakloniti, / když tě chceme ctíti.

3. Velebný a svatý / Bože, slavit tebe / toužíme, jak ctí tě nebe. / Před tvým obličejem / chceme vždycky chodit, / rač nás v Duchu, v pravdě vodit. / Ať se jen den jak den / v tobě těšit smíme / a tě velebíme.

4. Přímé si nás učíš, / pokorné a vroucí, / ať tvé lásky slunce skvoucí / hřeje nás, nám svítí, / ať jen tobě, Pane, / radostně se odevzdáme. / Skloň se k nám již ty sám, / přijmi děkování / za své slitování.

T: Gerhard Tersteegen, Geistliches Blumen-Gärtlein, 1729 /
 Alois Adlof, Křesťanský kancionál, 1897 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
 M: Joachim Neander, Bundes-Lieder und Danck-Psalmen, 1683 / Choral-Buch, 1784 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / 2018